

Part: Rajna

I.

Pályáinkon mechanikus szívek, fejpántos futók mozognak egy nyolcvanas évekbeli popdal ritmusára. Divat lett a sport, új ez a század. A Rajna mellett többhektárnyi zöldet vettek birtokba izmos német lábak, páros ujjú patások, szellemkutyák. Az elme turistái: tövig tapossák a fűvet. A szinapszisok útján kisportolt futók rohannak, és közben valaki felhőkből gázálarcot varr a napnak. Az agy még dobog. Két cukor, három xanax.

II.

A lekerekített boglyákat vasvillával szedik fel a szűrős gépek. Aztán sirályok lepik el a teret, szárnyas pöfeteggombák. Terjed a fehér zaj. Emlékszem, milyen kitartóan futottál végig keserves éveket, bőgni lett volna kedvem, mikor kiderült, az izmok tapadása csak fejben létezett. Az én lábam gyenge. A szív meg korog. Elmerül a Drehbrücke mögött. A jobb féltekés boglyákban összegyűlt húszévnnyi harag. Kérem, vegyék fel gázálarcaikat.

A séta

A férfi a falu mögött sétált délután. Arrafelé, amerre az apjával, amíg még megvolt mindhárom kutyájuk, a két puli és a németjuhász. El a tankállomás mellett, a kisvonat sínjén, a talpfákon lépkedve, a kertek alatt, aztán a földút. Vitt magával botot, arra az esetre, ha kóbor kutyákkal találkozna, azt a somfát, amit még az apja kapott vagy húsz éve juhászoktól, és amivel botlót szokott táncolni ha kell, bár nem tud. Kedvesével még nem járt erre, és már ő sem vagy tíz éve. Az útkereszteződésnél nem kanyarodott el, hanem továbbment a nádas és az ér felé. Átment a hídon, aztán visszafordult. A hűvös szél megfájdította a fejét. Az égen a felhők olyanok voltak, mintha hegyek lennének, a Himalájánál magasabb hegyek, valahol a falun túl. A téesz-épületeknél, egy kis facsoportnál négy tehén legelt. Átbújt a villanypásztor alatt, és feléjük vette az irányt. Nagy ívben kikerülte őket és úgy ment tovább, kettő közülük végig meredten nézett, félt tőlük. Továbbment a földúton, körbejárt még egy kis tőzeges, puszta földdarabot, a sarkából pont ellátott a tanyájukig, de arrafelé már nem ment el. Egy bokros résznél hugyozott egyet, aztán hazafelé indult. Csak a saját nyomai látszottak a porban, de olyan volt, mintha nem az övéi lennének. Direkt nem lépett rájuk. Azon gondolkodott, vajon mit csinál most a kedvese, majd azon, hogy ő most olyan, mint egy távoli, föl nem fedezett bolygó, amelynek létre csak gravitációs teréből és az általa okozott perturbációkból lehet következtetni. A két tehén visszafelé ugyanúgy nézett, mintha egész idő alatt ugyanabban a megfeszült mozdulatban álltak volna. A hegyek felől fúj a szél.

Az űr

A világ legkisebb embere vagyok. Foglalkozásom kőműves. Nem lettem űrhajós, és nem vagyok milliárdos űrturista, mégis feljutottam egy űrhajóra, kijátszva minden biztonsági intézkedést és védelmi szabályt. Egy sötét lyukban kuporogtam a szemem behunyva, amíg meg nem éreztem a súlytalanságot. Ezt követően kiúsztam rejtékhelyemről, és árnyként követtem az asztronautákat. Figyeltem őket evés, vécézés, sakkozás közben, mögöttük voltam, amikor a Földről hívták őket. Az első űrsétára öt nap után került sor. Miután kinyílt a zsilip, több dolgot is láttam. Egy: sokkal több csillag van, mint gondoltam. Kettő: ahogy a Nap megcsillan az üvegen. Három: ahogy az egyik űrhajós behajlítja az ujját. Ekkor előléptem, és a két szkafander között kilebegtem az űrbe.

A fák

Én Horváth Erzsébet a leány neven Varro
Hát én ahogy vissza emlékszem magamra tútam
énekelni és a táncot pedig a kertben voltak
fiatal fák és azoknál tanultam táncolni
Azután ahogy nagyobletem a testvérem Ilusnéném
esténként hogy gyere Zsofika táncoljunk bent
a házba meg Nusikának mondot így
kényesztetet amikor édes Anyám bejött ojan
nagy porvolt leánkák ti megint táncoltatok
mi mintaketen vonatunk hogy nem akor
mért vanijen nagy porr. És ahogy teltazidő
a szomszédba volt egy leánka. Őis
tudot táncolni aztán a legény tánca
ahogy az aszonyok ültek mi keten ot hátul
táncoltuk. Most át térek a szüleimre
Apám nemvolt táncos Anyám aztmonta hogy
ő tudot táncolni de én már nem emlékszem
hogy látamvolna táncolni Ilús néném ő nagyon

szépen táncolt testvér bágyám is tudot táncolni és aztán nagyobak letünk azután mentük a gyerek táncba mert az volt a szokás hogy jót karácsony és akkor csináltak gyerek táncot fogata muzsikust aztán ugyvolt hogy a nagyobaknak volt ket pár és a kisebbeknek egy pár ez így volt és azután jót a nagy kor konfirmáltunk akkor mentünk a nagy táncba amikor megszólalt a muzsikaszó akkor már vártuk hogy vajon kiviszél táncolni így indultbe a leányságom. És eljött azazidő hogy férhez mentem akkor jötek a lakodalmak huzták zenészek és mindenki táncolni ment és regelfele már az öregek metek haza akkor mi a fiatal menyecskék odamentünk a muzsikások elé namost huzátok nekünk a szegényest körbe áltunk a menyecskék úgy jártuk a szegényest volt olyan alkalom hogy úgy mulatunk hogy másnap odakapott a tizora És azután teltek multak az évek meg öregetünk a férjem 1992ben meghalt 58 évesen özvegyen maradtam és azután 2002 ben jött Jakab József hogy menjek magyrbá táncolni a csángó fesztiválra azután Jászberénybe jártunk ez 5 évet tartott lejárt az utlevél és többet nemmentem mert nem bírta az egészségem